

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/128/2019
Identifikačné číslo spisu:	7514219747
Dátum vydania rozhodnutia:	28.08.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7514219747.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Q.. K. S., nar. X.X.XXXX, bývajúceho v R., I. XXXX/X, v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. Dávidom Hoffmanom, advokátom so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 80, proti žalovanému J.F.INVEST, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Mäsiarska 57/A, IČO: 36 189 294, v dovolacom konaní zastúpenému ČOLLÁK & PARTNERI advokátska kancelária s.r.o., so sídlom v Košiciach, Floriánska 19, o odstránenie vodovodnej prípojky, vedenom Okresným súdom Košice-okolie pod sp. zn. 15C/365/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 13. novembra 2018, sp. zn. 5Co/141/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice-okolie rozsudkom z 29. júna 2017 sp. zn. 15C/365/2014 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal odstránenia nepovolenej vodovodnej prípojky umiestnenej na pozemkoch v jeho vlastníctve parcely registra „C“ č. 38/2 a č. 39, obe zapísané na LV č. XX, k.ú. E. a uvedenia označených parciel do pôvodného stavu. Žalovanému uložil povinnosť na svoje náklady zaobstaráť prekládku vodovodného potrubia umiestneného na vyššie označených parcelách vo vlastníctve žalobcu, a to tak, že existujúce potrubie, ktoré je v dĺžke 122,9 metrov bude zrušené v trase vodovodnej prípojky v dĺžke 72,2 metra a nová trasa bude v dĺžke 79,7 metrov, nové vodovodné potrubie bude v ochrannej zóne maximálne do 2 metrov od susediacich pozemkov žalobcu, a to i parcely registra „C“ č. 38/2 a č. 39, obe zapísané na LV č. XX, k. ú. E. a zároveň popri susediacich parcelách registra „C“ č. 43, 44 a 45 tak, ako je zakreslené v situačnom nákrese Ing. arch. Jozefa Obušeka, ktorý sa stáva súčasťou tohto rozsudku, a to v lehote do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Stranám náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danom prípade ide o vzťah vlastníka pozemku, ktorým je žalobca a vlastníka stavby (vodovodnej prípojky), ktorým je žalovaný. Výsledkami vykonaného dokazovania bolo preukázané, že táto stavba bola zriadená na základe dohody vlastníkov, že mala byť vedená cez okraj pôvodnej parcely č. 39, a že táto dohoda nebola v plnom rozsahu dodržaná, keďže

časť vodovodnej prípojky vedie cez parcelu č. 39 iným spôsobom, než bolo dohodnuté (šíkmo cez pozemok). V rámci stretu práva vlastníka pozemku a vlastníka stavby skúmal na jednej strane dôvodnosť takéhoto zásahu do vlastníckeho práva žalobcu a na druhej strane účelnosť úplného odstránenia vodovodnej prípojky. Vychádzal zo zistenia, že vodovodné potrubie, ktoré prechádza cez pozemok žalobcu zásobuje vodou rodinný dom vo vlastníctve žalovaného, v ktorom býva jeho konateľ spolu so svojou rodinou, a že na prípojku sú napojené aj nehnuteľnosti ďalších fyzických osôb. Vo vzťahu k vlastníkovi pozemku zistil, že pozemok je ním využívaný nepravidelne; využíva ho dva, trikrát do roka, kedy ho chodieval kosiť, pričom žalobca nesúhlasil so zriadením vecného bremena. Dospel k záveru, že ak by došlo k úplnému odstráneniu vodovodnej prípojky ako to navrhoval žalobca, výkon jeho práv by bol v zrejmom nepomere so vzniknutým stavom u žalovaného, ktorému by bol zamedzený prístup k pitnej vode. Žalobu žalobcu preto zamietol a rozhodol o povinnosti žalovaného na svoje náklady preložiť vodovodnú prípojku, čím vyhovel jeho protinávrhu. Vec právne posúdil podľa § 135c Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 255 ods. 2 C. s. p.

2. Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 13. novembra 2018, sp. zn. 5Co/141/2018 na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania. Potvrdenie napadnutého rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Uviedol, že v spore je podstatné to, že boli do budúcnosti vyriešené vzťahy týkajúce sa nastavenia vodovodnej prípojky ako vodnej stavby podľa osobitného predpisu (zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách) a to vlastníka pozemku, ktorým je v danom spore žalobca a vlastníka vodovodnej prípojky, ktorým je žalovaný. Podľa odvolacieho súdu, súd prvej inštancie zvolil vychádzajúc z protinávrhu žalovaného také riešenie sporu, ktoré je zákonné, spravodlivé a napokon aj korektné. Za nedôvodné považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní, týkajúce sa odňatia možnosti konať pred súdom a rozhodovania sudkyňou, ktorá mala byť z prejednávania veci vylúčená.

3. Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca z dôvodu, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k vade podľa § 420 písm. f) C. s. p., a že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pričom prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p. Uviedol, že konajúce súdy nesprávne prihliadli na dohodu z 25.4.1998, ku ktorej žalovaná strana uvádzala nepravdivé skutkové tvrdenia. Podľa žalobcu táto dohoda je neplatná a neúčinná, keďže nebol podaný návrh na rozhodnutie o zapísaní vkladu do katastra nehnuteľností o vecnom bremene v lehote troch rokov ustanovenej v § 47 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Sžo/248/2010. Uvedená dohoda bola nesprávne použitá v tomto spore aj z dôvodu, že bola uzavretá medzi A. S. a zástupcom konateľa firmy J.F.INVEST, s.r.o. Z. X. I. a týkala sa prívodu vody pre iný rodinný dom. Túto skutočnosť dokazuje aj vydané stavebné povolenie Okresným úradom Košice-okolie č.98/05696-OŽP/Km z 9.6.1998. Okrem toho označenou dohodou bol daný predbežný súhlas na vedenie vodovodnej prípojky cez okraj parcely č. 39 podmienený splnením troch tam uvedených podmienok. Keďže jedna z nich splnená nebola (zriadenie prístupu po komunikácii z hlavnej cesty), spolu s matkou boli uvedení do omylu. Uvedená dohoda je preto neplatná aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Nakoľko neboli splnené podmienky tejto dohody, jeho matka A. S. od tejto dohody listom z 12.12.1999 a on sám listom zo 14.11.2014 odstúpili. Vytýkal odvolaciemu súdu, že neskúmal vznik a odstránenie protiprávneho stavu, ktorý bol meritom veci, ale riešil iba problém ako zabezpečiť vodu pre žalovanú spoločnosť. Zvolené riešenie je možno pre žalovanú stranu najhospodárnejšie, ale je protiprávne. Nesúhlasil s dôvodmi rozsudku krajského súdu, že vodovodné potrubie, ktoré vedie cez jeho pozemok zásobuje vodou rodinný dom, v ktorom býva konateľ žalovanej a ďalšie fyzické osoby a že jediné možné stavebné riešenie je také ako rozhodol súd prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené mal za to, že konajúce súdy mu nesprávnym procesným postupom znemožnili uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pokiaľ ide o nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom uviedol, že v prípade sporu medzi vlastníkom pozemku a neoprávneným stavebníkom prichádza do úvahy usporiadanie právnych vzťahov podľa § 135c Občianskeho zákonníka. Spôsoby usporiadania vzťahov nie sú v tomto ustanovení upravené taxatívnym výpočtom. Zákon nevylučuje preto ani iné usporiadanie pomerov, než ako výslovne uvádza. Pri zvažovaní vhodného spôsobu usporiadania vzťahov je treba

vziať do úvahy či ide o stavbu dočasnú alebo trvalú. Ak nejde o stavbu dočasnú, potom je vlastník pozemku trvale obmedzený vo svojom vlastníckom práve. V prípade, ak vlastník pozemku s takým riešením súhlasí alebo ho sám navrhuje, sa javí ako najvhodnejšie usporiadanie pomerov medzi účastníkmi prikázaním zastavanej plochy, prípadne tej časti pozemku nutnej k riadnemu užívaniu neoprávnenej stavby vlastníkovi tejto stavby a to za náhradu. V tejto súvislosti dával do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 21.11.2000, sp. zn. 22 Cdo 1627/99, v ktorom sa riešil obdobný prípad. Mal za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Navrhol preto rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že pokiaľ v dovolaní uplatňuje dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) C. s. p., neuvádza žiadny konkrétny nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorým by mu bolo znemožnené uskutočňovať jeho procesné práva. K dovolaciemu dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci uviedol, že dovolanie v tejto časti neobsahuje náležitosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 428 a § 432 ods. 2 C. s. p. Navyše, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, od ktorého sa mal odvolací súd odkloniť, nepredstavuje podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p. Navrhol preto dovolanie žalobcu odmietnuť ako neprípustné, alternatívne jeho dovolanie zamietnuť ako nedôvodne podané.

5. Najvyšší súd po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., zaoberal sa bez nariadenia pojednávania, či sú splnené podmienky dovolacieho konania, resp., či dovolanie je prípustné a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť. Dovolací súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

7. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. V preskúmvanej veci dovolateľ uplatnil dovolací dôvod podľa § 431 a tiež podľa § 432 C. s. p., pričom prípustnosť dovolania odôvodnil existenciou vady podľa § 420 písm. f) C. s. p., resp. odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu podľa § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p.

8. Podľa § 420 písm. f) C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces je treba rozumieť taký nesprávny postup súdu, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca. Podstatou tohto práva je zabezpečiť fyzickým a právnickým osobám možnosť domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty, ktoré im právny poriadok priznáva. Nesprávnym procesným postupom sa rozumie iba faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu. V zmysle § 420 písm. f) C. s. p. je teda relevantný taký nesprávny procesný postup, ktorý vylučuje stranu sporu z realizácie jej procesných oprávnení a ktorý marí možnosť jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Pre procesnú stranu z práva na spravodlivý súdny proces nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom (I. ÚS 50/04, II. ÚS 251/03, IV. ÚS 252/04).

9. Pokiaľ dovolateľ existenciu zmätočnosti vady v zmysle vyššie citovaného ustanovenia odôvodňoval tvrdeniami o neplatnosti dohody z 25.4.1998 z dôvodu jej rozporu s §§ 39, 47 ods. 2, 48 a 49a Občianskeho zákonníka treba uviesť, že touto argumentáciou sa nenamieta faktická, vydaniu

rozhodnutia predchádzajúca činnosť (nečinnosť) súdu. Z hľadiska obsahovaného by mohlo ísť o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci v otázke platnosti právneho úkonu. Nesprávne právne posúdenie veci ale nezakladá existenciu procesnej vady zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. (pozri R 24/2017). Právne posúdenie veci súdom je totiž realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 C. s. p.; právnym posudzovaním veci súd nemôže založiť žiadnu procesnú vadu, ktorá je uvedená v tomto zákonnom ustanovení.

10. Navyše, dovolateľ v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie (a ani v žalobe) vôbec netvrdil, že dohodu z 25.4.1998 treba považovať za neplatnú z dôvodu jej rozporu s ustanoveniami §§ 39, 47 ods. 2 a 49a Občianskeho zákonníka. Odvolací súd súc v zmysle § 380 ods. 1 C. s. p. viazaný odvolacími dôvodmi otázku platnosti uvedenej dohody nastolenej žalobcom až v dovolaní neriešil. Nešlo preto o otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Nebol tak splnený jeden zo základných predpokladov prípadnej prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p.

11. V tejto súvislosti napokon treba uviesť, že v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).

12. Pokiaľ dovolateľ namieta, že konajúce súdy sa nezaoberali jeho námietkou o odstúpení od dohody z 25.4.1998 jeho matkou A. S. a ním vykonaným odstúpením treba uviesť, že uvedené tvrdenie nie je pravdivé. Súd prvej inštancie sa otázkou platnosti odstúpenia od dohody v dôvodoch rozhodnutia, síce stručne, ale vyporiadal na konci bodu 20. rozsudku. Rovnako tak urobil aj odvolací súd v bode 33. rozsudku.

13. Dovolací súd k dovolaniu dovolateľa, v ktorom namieta, že odvolací súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam poznamenáva, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 420 C. s. p.) a hmotnoprávných (§ 432 C. s. p.) väd. Správnosť skutkových zistení zásadne nie je možné dovolaním úspešne napadnúť. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery je oprávnený dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd, ktorý za tým účelom môže dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakovať, prípadne doplniť (§ 384 C. s. p.). Preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, a to ani v súvislosti s právnym posúdením veci, nemôže dovolací súd už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy. Na rozdiel od súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu, nemá možnosť podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní tieto dôkazy sám vykonávať. Dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 C. s. p.).

14. So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že zo strany žalobcu nebol preukázaný nesprávny procesný postup súdu, ktorým by bol vylúčený z uskutočňovania jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) C. s. p.

15. Dovolací súd sa následne zaoberal uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 432 C. s. p.

16. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.).

17. Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

18. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

19. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.).

20. V zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

21. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať prípustnosťou a následne dôvodnosťou dovolania, v ktorom sa namieta nesprávne právne posúdenie veci, musí byť splnená podmienka vymedzenia tohto dovolacieho dôvodu spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 421 C. s. p.

22. Pokiaľ ide o požiadavku vymedzenia tohto dovolacieho dôvodu, treba uviesť, že právnym posúdením veci je činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej normy, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio juris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio fakty), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávne právne posúdenie veci nemožno preto vymedziť nesprávnym či neúplným zistením skutkového stavu, resp. nesprávnym hodnotením dôkazov. Ani sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo jednoduché spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným § 432 ods. 2 C. s. p.

23. Okrem toho nevyhnutným predpokladom, aby dovolací súd mohol posúdiť prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p., je, že dovolateľ uvedie právnu (nie skutkovú) otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom. Inak dovolací súd nemá možnosť posúdiť, či ide skutočne o právnu otázku, či ide o právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sú splnené osobitné podmienky uvedené v jednotlivých prípadoch, kedy je dovolanie prípustné.

24. V preskúmvanej veci dovolateľ v dovolaní síce uviedol, že dovolanie podáva z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 432 ods. 1 C. s. p., a čiastočne aj vymedzil právne posúdenie, ktoré pokladá za nesprávne, no vôbec neuviedol, v čom táto nesprávnosť spočíva. V podstate len vo všeobecnej rovine podal výklad ustanovenia § 135c Občianskeho zákonníka bez konkrétneho premostenia na daný prípad. Vôbec neuviedol, v čom konkrétne nesprávnosť právneho posúdenia veci odvolacím súdom v súvislosti s usporiadaním právnych vzťahov medzi žalobcom ako vlastníkom pozemku a žalovaným ako vlastníkom stavby spočíva. Chýba akákoľvek právna argumentácia spochybňujúca správnosť spôsobu usporiadania pomerov zvolenú odvolacím súdom. Dovolateľ síce uviedol spôsob, ktorý by sa javil ako najvhodnejší, no chýba vysvetlenie, prečo sa javí byť práve tento spôsob v tomto spore najvhodnejším (sám však žiadal odstránenie vodovodnej prípojky) Okrem toho dovolateľ neuviedol v dovolaní ani právnu otázku, ktorá bola podstatná pre rozhodnutie odvolacieho súdu a ktorú odvolací súd vyriešil nesprávne. Opomenul špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť. Za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p. nemožno považovať rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky. Dovolací súd tak nemal možnosť ani posúdiť splnenie osobitných podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p., a to, či ide o právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa odvolací súd v tejto právnej otázke odklonil od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

25. Dovolací súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že dovolanie dovolateľa z hľadiska vymedzenia dovolacieho dôvodu nezodpovedá požiadavkám podľa § 432 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 421 ods. 1 C. s. p., čo je dôvodom pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f) C. s. p., a že nie je prípustné v zmysle § 420 písm. f) C. s. p., čo je dôvodom pre jeho odmietnutie podľa § 447 písm. c) C. s. p. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky neostalo preto iné, než dovolanie žalobcu odmietnuť.

26. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

27. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.